

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 474

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 37 din 30 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004	2–4	386.	— Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin schimbul de scrisori semnate la București la 11 octombrie 2017, la 20 octombrie 2017 și la 25 octombrie 2017, la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007
Decizia nr. 156 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Codul penal	5–8		10–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
385. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.638/2004 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Varianta ocolitoare a orașului Bacău, pe DN 2 — etapa I”, „Varianta ocolitoare a orașului Brașov, pe DN 1”, „Varianta ocolitoare a orașului Mediaș, pe DN 14”, „Varianta ocolitoare a orașului Reghin, pe DN 16 și DN 15” și „Varianta ocolitoare a orașului Târgu Mureș, pe DN 13 și DN 15”	9–10	394.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și transmiterea unor imobile situate în municipiul Arad, județul Arad, aflate în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Ministerului Apărării Naționale, precum și modificarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
			14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 37**

din 30 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, excepție ridicată de Valeriu Ghelase în Dosarul nr. 296/62/2016 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.222 D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că la dosar autorul excepției a depus o adeverință eliberată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ce atestă că nu există date sau documente din care să rezulte calitatea sa de lucrător sau colaborator al securității, precum și concluzii scrise pentru admiterea excepției.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul a dorit recunoașterea calității prevăzute de art. 18 din Legea nr. 341/2004, recunoaștere care se face potrivit unei proceduri ce presupune obținerea unui aviz prealabil reactualizat. Dobândirea calității respective nu operează însă numai în baza reînnoirii avizului, ci este supusă controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, așa cum a procedat autorul excepției. Nu se aduce atingere art. 16, deoarece obținerea avizului reînnoit este obligatorie pentru toate persoanele care solicită recunoașterea calității respective. Nu este încălcat nici dreptul de asociere, deoarece nu există pentru niciun solicitant obligația de a se înscrie în Asociația „15 Noiembrie 1987”, iar presupunerea că membrii asociației ar fi favorizați excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 296/62/2016 **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004**. Excepția a fost invocată de Valeriu Ghelase într-o cauză având ca obiect contestația prin care s-a solicitat anularea poziției la care se situează autorul excepției în tabelul în care s-au consemnat cererile respinse, referitoare la recunoașterea calității de persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, tabel cuprins în Decizia nr. 102 din 2 noiembrie 2015, emisă de Comisia constituită în cadrul Secretariatului de Stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, precum și obligarea pârâtului la emiterea unei decizii de admitere a cererii.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere egalității în drepturi și dreptului de asociere, deoarece ele trebuie garantate în mod concret, prin eliminarea tuturor impedimentelor de a accede în mod egal la acestea. În cazul său, pentru a i se recunoaște drepturile, este necesară existența unui aviz reactualizat eliberat de o asociație — entitate privată care poate să facă diferențe între membrii săi și celelalte persoane, aviz care nu este supus unui mecanism de control al statului în ce privește eliberarea, consecința putând fi și pierderea termenului de decădere, instituit prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2008, în opinia autorului, s-a reglementat cu privire la necesitatea prezentării avizului prealabil consultativ al Asociației „15 Noiembrie 1987”, aviz care, fiind consultativ, nu era necesar. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 textul a fost modificat în sensul reactualizării avizului, ceea ce a exclus persoanele care nu au solicitat avizul, considerând că acesta nu este obligatoriu, de la acordarea drepturilor.

7. Autorul arată că persoanele care se află în situații similare trebuie să beneficieze de un tratament juridic identic. Atunci când se fac distincții între situații analoage sau comparabile, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, este încălcat art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a decis Curtea Europeană a

Drepturilor Omului prin hotărârile din 18 februarie 1991, 23 iunie 1993, 28 septembrie 1995 și 22 octombrie 1996, pronunțate în cauzele *Fredin împotriva Suediei* (paragraful 60), *Hoffmann împotriva Austriei* (paragraful 31), *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei* (paragraful 45), *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* (paragraful 72).

8. În același sens este și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv hotărârile pronunțate la 13 decembrie 1984, 15 septembrie 1994, 12 iulie 2001 și 23 noiembrie 1999 în cauzele C-106/83 *Sermide SpA împotriva Cassa Conguaglio Zucchero și alții* (paragraful 28), C-146/1991 *Koinopraxia Enóséon Georgikon Synetairismon Diacheiríséos Enchorion Proíonton Syn. PE (KYDEP) împotriva Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene*, C-189/01 *H Jippes Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren și Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren împotriva Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij* (paragraful 129) și C-149/96 *Portugalia împotriva Consiliului și a Uniunii Europene* (paragraful 91).

9. Autorul excepției apreciază că este încălcat și principiul securității juridice care, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, face parte din ordinea juridică comunitară și trebuie respectat atât de instituțiile comunitare cât și de statele membre atunci când acestea își exercită prerogativele conferite de directivele comunitare. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în hotărârile din 13 iunie 1979 și 23 ianuarie 2001, pronunțate în cauzele *Marckx împotriva Belgiei* și *Brumărescu împotriva României*, importanța respectării acestui principiu.

10. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece obligația obținerii avizului Asociației „15 Noiembrie 1987” din Brașov incumbă în egală măsură tuturor celor care solicită constatarea calității prevăzute de art. 18 alin. (1) din Legea nr. 341/2004. Totodată, prevederile legale criticate nu aduc atingere nici celorlalte texte din Constituție și din Convenție, invocate în susținerea excepției.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat se aplică în egală măsură tuturor celor vizați de ipoteza acestuia.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (2) teza finală din Legea nr. 341/2004, este dedusă din paralela pe care autorul o face cu textul de lege anterior, care reglementa cu privire la obținerea avizului consultativ, și care a fost abrogat. În acest sens se invocă cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 99 din 4 februarie 2010, potrivit căreia examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele. Se mai arată că motivele invocate relevă aspecte ce țin de modul de interpretare și aplicare al normelor criticate raportate la situația de fapt, aspect ce ține de competența instanței de judecată. În final, se arată că art. 20 alin. (2) teza finală din Legea

nr. 341/2004 nu aduce atingere normelor constituționale invocate, deoarece acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei și nu pun în discuție îngrădirea liberei asocieri.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările aduse prin art. I pct. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, care au următorul conținut: „(2) *Constatarea calităților prevăzute la art. 18 alin. (1) se face de către Secretariatul de Stat, la cererea persoanei interesate, pe baza înscrisurilor oficiale eliberate de organele competente și pe baza avizului reactualizat al Asociației «15 Noiembrie 1987».*”

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), sub aspectul principiului securității juridice, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 40 privind dreptul de asociere. Se aduce atingere și art. 11 privind libertatea de întrunire și de asociere, precum și art. 14 referitor la interzicerea discriminării, din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție sub aspectul principiului securității juridice, are în vedere două dintre exigențele acestui principiu, respectiv calitatea legii, din perspectiva previzibilității, și asigurarea interpretării unitare a acesteia.

19. Curtea constată că nu poate fi reținută critica referitoare la exigențele de calitate a legii, întrucât termenul „reactualizat” cuprins în art. 20 alin. (2) teza finală din Legea nr. 341/2004, semnifică faptul că avizul a fost obținut anterior. În acest sens, Curtea observă dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, în forma introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2008 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 15 februarie 2008 potrivit cărora constatarea calității de persoană

care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 se face, la cererea persoanei interesate, de către direcțiile de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, pe baza avizului prealabil consultativ al Asociației „15 Noiembrie 1987”.

20. Analizând textul de lege anterior menționat, Curtea reține că termenul „consultativ” nu este sinonim cu termenul „facultativ”, astfel cum apreciază autorul excepției. Astfel, Curtea observă că avizul era obligatoriu de obținut, dar avea caracter consultativ pentru direcțiile de muncă și protecție socială județene, care aveau prerogativa legală de a constata calitatea de persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987. Astfel, art. 20 alin. (2) teza finală din lege impune reactualizarea avizului deja obținut. Legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile necesare pentru obținerea calității de persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov, din noiembrie 1987, iar ca urmare a obținerii acestei calități, persoana să beneficieze de indemnizația prevăzută de lege.

21. Curtea constată că modul în care Direcția de Muncă și Protecție Socială Brașov a aplicat legea, în ceea ce privește obligativitatea obținerii avizului atunci când a emis hotărârea prin care s-a recunoscut calitatea de persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, nu echivalează cu lipsa de claritate a textului de lege în vigoare la acel moment, ci reprezintă o chestiune de interpretare și aplicare a legii.

22. Referitor la susținerile privind încălcarea principiilor egalității și nediscriminării, prevăzute de art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că nici acestea nu pot fi reținute. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Încălcarea principiului egalității apare atunci când se aplică un tratament juridic diferențiat unor situații de fapt asemănătoare, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, ori dacă există o disproporție vădită între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens Decizia Plenului

Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

23. Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea constată că nu este încălcat principiul egalității, de vreme ce tratamentul juridic este același pentru toți cei care au solicitat să li se recunoască calitatea de persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987. Astfel, atât obligația inițial prevăzută de art. 19 alin. (1) Legea nr. 341/2004, de obținere a avizului prealabil al Asociației „15 Noiembrie 1987”, cât și obligația ulterioară, de obținere a avizului reactualizat al Asociației „15 Noiembrie 1987”, potrivit art. 20 alin. (2) teza finală din Legea nr. 341/2004, incumbă tuturor persoanelor care solicitat să li se recunoască calitatea menționată, fără nicio discriminare.

24. În final, Curtea constată că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea art. 40 din Constituție și art. 11 Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, din analiza prevederilor art. 18—25 din Legea nr. 341/2004, nu rezultă obligația persoanei care a solicitat avizul de a deveni membră a Asociației „15 Noiembrie 1987”. Mai mult, Curtea observă dispozițiile art. 21⁵ alin. (5) din Normele metodologice din 2 septembrie 2004 de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1412/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 10 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora, în aplicarea art. 20 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, Asociația „15 Noiembrie 1987” acordă avizul reactualizat, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 9, până la termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii, în vederea obținerii certificatului, fără a solicita persoanei îndeplinirea vreunei obligații; neacordarea avizului reactualizat se motivează în scris și se comunică persoanei interesate în termen de 10 zile de la depunerea cererii.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valeriu Ghelase în Dosarul nr. 296/62/2016 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 20 alin. (2) teza finală din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Codul penal

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Societatea E-ON Distribuție — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 7.760/180/2012 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.333D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Florin A. Roman din cadrul Baroului Cluj, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului legal al autorului excepției care pune concluzii de admitere a acesteia. Astfel, acesta susține, în esență, că dispozițiile legale criticate nu indică în vreun fel sfera persoanei sau persoanelor fizice ce comit fapta/faptele în materialitatea lor și nu prevăd în mod expres sfera persoanelor juridice care răspund penal, în condițiile în care, potrivit legii civile, pot exista persoane fără personalitate juridică. În acest sens, în contextul exigențelor de unitate terminologică impuse de prevederile art. 37 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în absența unei consacări autonome în legea penală a unui anume înțeles termenilor folosiți, semnificația acestora se va stabili ținând seama de înțelesul „atribuit prin actul normativ care o instituie”. În susținerea neclarității textului legal criticat face trimitere și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 13 ianuarie 2016, prin care s-a stabilit că întreprinderea individuală, formă de activitate economică organizată de întreprinzătorul persoană fizică în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, nu are calitatea de persoană juridică și, prin urmare, nu poate răspunde penal în condițiile prevăzute de art. 135 din Codul penal.

4. În aceste condiții apreciază că destinatarul normei — teoretic, orice persoană fără cunoștințe juridice sau abilități în a realiza ample analize logice și sistematice — nu are cum să înțeleagă exact condițiile în care se poate angaja răspunderea penală. Depune concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece nu se poate deduce neconstituționalitatea unei norme legale din compararea prevederilor din Codul penal cu cele din Codul civil sau din alte legi speciale, un astfel de procedeu fiind inadmisibil. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt clare și precise, răspunderea penală a persoanei juridice putând fi

antrenată numai pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele acesteia, fiind vorba despre un model de răspundere directă a persoanei juridice. De asemenea, persoana juridică poate comite, în principiu, în calitate de autor, instigator sau complice orice infracțiune, indiferent de natura acesteia, urmând a fi verificat, în fiecare caz concret, dacă sunt îndeplinite condițiile răspunderii penale. Așa cum se arată în expunerea de motive a Legii nr. 278/2006, condițiile de răspundere sunt ca persoana fizică care săvârșește infracțiunea să acționeze fie în realizarea obiectului de activitate, fie în numele sau fie în interesul persoanei juridice. Legiuitorul român s-a inspirat, în redactarea normei legale criticate, din actele normative similare din alte state, cum ar fi art. 5 din Codul penal belgian. Prevederi similare se regăsesc și în dreptul olandez. Așa fiind, apreciază că prevederile art. 135 alin. (1) din Codul penal respectă exigențele de calitate a legilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.760/180/2012, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Societatea E-ON Distribuție — S.A. din Târgu Mureș în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în apel în care autorul excepției este cercetat penal.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederea legală criticată nu respectă principiul previzibilității normei juridice, întrucât este lipsită de claritate din perspectiva sferei de incidență, respectiv a poziției subiective pe care trebuie să o manifeste organele de conducere ale persoanei juridice pentru a răspunde sau nu penal, fiind extrem de dificil a fi determinate cu precizie acțiunile sau inacțiunile prohibite de legea penală. În jurisprudența Curții de la Strasbourg s-a statuat că destinatarul normei trebuie să fie informat într-o manieră lipsită de ambiguități asupra comportamentelor interzise pe care este obligat să le evite. Pentru ca acest drept să fie asigurat în mod efectiv, enunțurile juridice trebuie să fie clare, precise și explicite, astfel încât să îl poată avertiza în mod inechivoc pe destinatar asupra gravității consecințelor nerespectării prescripțiilor legale.

8. În lumina acestor argumente, autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 135 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale, deoarece nu pot fi determinate cu exactitate situațiile care pot atrage răspunderea penală a persoanei juridice, astfel că organele de conducere ale acesteia nu își pot da seama care acțiuni sau inacțiuni intră sub incidența legislației penale sau în ce mod își pot realiza prerogativele de control astfel încât persoana juridică să nu intre în zona ilicitului penal.

9. Totodată, textul de lege contestat nu stabilește niciun fel de criterii pentru determinarea persoanelor care pot comite infracțiuni în realizarea obiectului de activitate, astfel încât să atragă angajarea răspunderii penale a persoanei juridice și, de

asemenea, nu stabilește dacă vinovăția persoanei juridice se va raporta la voința organelor de conducere sau la poziția subiectivă a autorului, în calitate de prepus al acesteia. În concret, persoana juridică nu poate, prin natura sa, să realizeze ea însăși acte materiale, însă persoana juridică poate să aibă o voință proprie distinctă de voința angajaților săi. Ca atare, lipsa unor prevederi legale univoce prin care să fie clar determinate limitele răspunderii penale a persoanei juridice permite organelor judiciare să întreprindă demersurile legale pentru tragerea la răspundere penală a persoanelor juridice sub pretextul unui simplu viciu de organizare sau a unui deficit de control al persoanei juridice asupra angajaților săi, fără a reține, însă, vreo culpă concretă în sarcina organelor de conducere a societății și fără a indica în ce constă acel presupus viciu de organizare. În aceste condiții, organele de conducere ale persoanelor juridice nu pot aprecia ce trebuie făcut în concret pentru a preîntâmpina producerea rezultatului socialmente periculos, pentru a evita tragerea la răspundere penală și nici nu își pot corija conduita în acord cu dispozițiile legale.

10. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat stabilește clar condițiile în care o persoană juridică răspunde pentru comiterea de infracțiuni — evident că din cele prevăzute în Codul penal și în alte legi speciale, respectiv în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. Termenii folosiți în această reglementare sunt clari, nu lasă loc de interpretare, iar persoanelor cărora li se adresează pot identifica cu ușurință situațiile în care se aplică și consecințele acestora.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, răspunderea penală a persoanei juridice poate interveni pentru orice infracțiuni și nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la comiterea infracțiunii. Totodată, răspunderea penală nu intervine pentru persoanele juridice de drept public.

13. Prin reglementarea răspunderii penale a persoanei juridice introduse în Codul penal din 1969 prin Legea nr. 278/2006 s-a consacrat sistemul răspunderii penale generale, adică persoanele juridice au o capacitate penală similară cu persoanele fizice.

14. Doctrina a arătat că sfera persoanelor fizice care răspund penal și care antrenează și răspunderea penală a persoanei juridice cuprinde: persoanele fizice din conducerea persoanei juridice, cei care acționează ca prepuși ai persoanei juridice, cei care au relație de fapt, de drept cu persoana juridică și care săvârșesc fapta în realizarea obiectului de activitate ori în interesul persoanei juridice și cu încuviințarea acesteia.

15. Guvernul apreciază că textul de lege contestat stabilește foarte clar condițiile în care o persoană juridică răspunde pentru săvârșirea unei infracțiuni, în realizarea obiectului de activitate ori în interesul sau în numele persoanei juridice. Termenii utilizați sunt clari, lipsiți de echivoc, iar destinatarii normei pot identifica cu claritate situațiile în care se aplică consecințele acestora, fără a aduce atingere art. 23 alin. (12) din Constituție.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de autor, susținerile autorului acestuia prin apărător, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 135 alin. (1) din Codul penal cu denumirea marginală *Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice*, care au următorul conținut: „*Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.*”

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, precum și dispozițiile art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instituția răspunderii penale a persoanei juridice a fost introdusă în dreptul penal român prin Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006. Spre deosebire de Codul penal anterior, în care dispozițiile privitoare la răspunderea penală a persoanei juridice erau dispersate în titluri diferite (titlul II — *Infracțiunea*, titlul III — *Pedepsele*, titlul IV — *Cauzele care înlătură răspundere penală sau consecințele condamnării*), în noul Cod penal toate dispozițiile care reglementează această răspundere sunt grupate într-un singur titlu, anume titlul VI intitulat *Răspunderea penală a persoanei juridice*. Titlul VI este divizat în trei capitole, după cum urmează: capitolul I — *Dispoziții generale* (art. 135—137), capitolul II — *Regimul pedepselor complementare aplicate persoanei juridice* (art. 138—145), capitolul III — *Dispoziții comune* (art. 146—151). Dispozițiile care reglementează răspunderea penală a persoanei juridice sunt dispoziții speciale, care derogă de la principiile dreptului penal și care se aplică exclusiv unei anumite categorii de subiecte de drept, acelea denumite „persoane juridice” (ori „persoane morale”). Articolul 135 din Codul penal stabilește, în mod exclusiv, domeniul sau sfera de incidență a răspunderii penale a persoanei juridice, indicând categoriile de persoane juridice care răspund penal, precum și infracțiunile pentru care intervine această răspundere. Astfel, **legiuitorul a instituit regula potrivit căreia persoanele juridice răspund pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.**

21. Din perspectivă istorică, Curtea constată existența unor partizani ai *teoriei realității* (după care persoana juridică este o realitate concretă) care susțineau că persoana juridică poate fi subiect activ al unei infracțiuni, precum și existența unor partizani ai *teoriei ficțiunii* (după care persoana juridică este doar o creație a legii) și care susțineau contrariul, anume că persoana juridică nu poate fi subiect activ al unei infracțiuni. Codul penal român din 1937 (Codul penal Carol al II-lea) a prevăzut în art. 71 un număr de 15 măsuri de siguranță, dintre care trei se puteau lua doar împotriva persoanelor morale, și anume: închiderea localului, dizolvarea și suspendarea. Codul penal român din 1969 nu a menținut prevederile Codului penal din 1937 care stabileau măsuri de siguranță împotriva persoanelor morale și,

ca urmare, în perioada 1 ianuarie 1969 — 1 iulie 2004, în România, persoanele morale au putut fi trase exclusiv la răspundere civilă sau contravențională, iar tragerea la răspundere penală, sub orice formă, era inadmisibilă. Abia în anul 2006, prin Legea nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, s-a instituit pentru prima oară în România regula răspunderii penale a persoanei morale (juridice).

22. Problematika răspunderii penale a persoanei juridice se regăsește și în documentele internaționale. Astfel, se remarcă faptul că statele europene manifestă o tendință de a reglementa răspunderea penală a persoanei juridice, tendință care a fost determinată, în principal, de faptul că la nivelul Consiliului Europei și al Uniunii Europene au fost adoptate numeroase convenții și instrumente juridice care consacra sau recomandă o atare răspundere. Printre **documentele adoptate la nivel european, care conțin referiri la răspunderea penală a persoanei juridice**, se numără:

— Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (1995);

— Convenția privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (1998);

— Convenția penală privind corupția (1999);

— Convenția privind cybercriminalitatea (2001).

23. Totodată, printre **documentele adoptate la nivel internațional, care conțin referiri la răspunderea penală a persoanei juridice**, se numără:

— Convenția privind lupta împotriva corupției funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale. Această convenție obligă statele părți să sancționeze și persoanele juridice cu sancțiuni, chiar nepenale (dacă răspunderea persoanei juridice nu este instituită), proporționale și descurajante;

— Convenția împotriva criminalității transnaționale organizate, încheiată la Palermo (Italia).

24. Așa fiind, România ca membră a organizațiilor internaționale și-a asumat la rândul său obligații în sensul arătat, instituind regula răspunderii penale a persoanelor morale.

25. Cât privește justificarea unei astfel de răspunderi s-au conturat două teze, și anume *teza răspunderii indirecte*, prin ricoșeu (sau reflexie), și *teza răspunderii directe* (sau primare). Prima teză reprezintă o răsfrângere a actelor ilicite comise, cu intenția sau din culpă, de persoanele fizice care au calitatea de prepuși ai persoanei morale (juridice). Această teză inspirată din dreptul englez și, mai precis, din teoria identificării sau *teoria alter ego* [deoarece identifică prepusul cu persoana morală (juridică), considerând că manifestarea obiectivă și subiectivă a acestuia reprezintă manifestarea obiectivă și subiectivă a persoanei morale (juridice) înseși] **are drept consecință că răspunderea persoanei morale (juridice) poate fi angajată numai dacă a fost identificat individul care a comis fapta ilicită**, în persoana căruia se analizează existența vinovăției (a intenției sau a culpei).

26. Potrivit tezei **răspunderii directe**, răspunderea penală a persoanei morale (juridice) este o răspundere directă, pentru fapta proprie — de exemplu, pentru o anumită „politică deliberată a întreprinderii” și, în opinia susținătorilor ei, această teză ar fi mai eficientă, având în vedere că identificarea persoanei fizice vinovate se poate dovedi extrem de dificilă, îndeosebi în cazul marilor societăți. Or, teza răspunderii directe concretizată în Codul penal în vigoare **permite tragerea la răspundere penală a persoanei morale (juridice) ori de câte ori s-a comis o infracțiune, indiferent dacă a fost sau nu identificată persoana fizică care a comis fapta ilicită și indiferent dacă această persoană a fost sau nu găsită vinovată**. În reglementarea răspunderii penale a persoanei

juridice au fost păstrate principiile pe care se fundamentează această răspundere, fiind menținută opțiunea pentru modelul de răspundere directă a persoanei juridice, consacrat de dreptul belgian și olandez.

27. De asemenea, de principiu, sunt responsabile penal persoanele juridice așa-numite „de drept privat”. Cu toate acestea, doctrina nu a adoptat o poziție identică față de toate persoanele juridice astfel denumite. Dacă în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (societăți, regii autonome etc.), regula răspunderii penale a fost admisă fără rezerve, în schimb, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ (instituții — *lato sensu*, asociații, culte religioase, fundații) au existat mereu divergențe de opinie. Dacă, în cele din urmă, răspunderea penală a acestor persoane juridice a fost totuși admisă, faptul se explică aproape exclusiv prin nevoia de a da satisfacție principiului egalității în fața legii. În acest sens, multe legislații, inclusiv cea română, au instituit pentru o serie de persoane fără scop lucrativ (partide, sindicate, instituții de presă, ș.a.) un tratament privilegiat.

28. În ceea ce privește persoanele juridice „de drept public” (statul și unitățile administrativ-teritoriale), doctrina penală dominantă consideră că acestea nu pot fi trase la răspundere penală, atât pentru faptul că, logic, este inacceptabil ca statul, care este titularul dreptului de a pedepsi, să se autodeclare „infractor” și să se supună propriei represii, cât și pentru că, în aceste condiții, statul nu și-ar mai putea îndeplini atribuțiile, astfel că existența sa nu s-ar mai justifica.

29. **În ce privește infracțiunile imputabile persoanei juridice**, Curtea constată că nu orice infracțiune poate atrage răspunderea penală a persoanei juridice, iar criteriul convingător de delimitare îl constituie așa-numitele „**infracțiuni de corporație**”. Indiferent de modul în care poate fi concepută fapta, pentru a putea fi imputată persoanei morale (juridice) și a deveni astfel o „infracțiune de corporație” este necesar să existe o legătură între această faptă și persoana juridică trasă la răspundere penală pentru săvârșirea ei. Indiferent cum ar fi înțeleasă, legătura personală nu poate să justifice, singură, angajarea răspunderii penale a persoanei juridice, astfel că se impune ca ea să fie dublată de o legătură reală, obiectivă, în care, pe lângă cerința ca fapta să fi fost comisă de un prepus, apare și cerința ca fapta să fi fost săvârșită în legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.

30. Ca o consecință, legislațiile penale au consacrat soluții diverse. Unele, cele mai multe, condiționează răspunderea penală a persoanei juridice, atât de o legătură personală (*in personam*), cât și de o legătură obiectivă (*in rem*). De exemplu, în Olanda, infracțiunea poate atrage răspunderea penală a persoanei juridice numai dacă ea s-a săvârșit de către un prepus al persoanei juridice și numai dacă ea are legătură cu obiectul său de activitate. În schimb, alte legislații condiționează răspunderea penală a persoanei juridice de o serie de circumstanțe personale, de pildă art. 121-2 alin. (1) din Codul penal francez prevede, pe de o parte, ca infracțiunea să fi fost comisă „pe seama” persoanei morale (juridice) — formulă din care doctrina franceză a desprins două concluzii, și anume că răspunderea penală a persoanei morale (juridice) va fi angajată ori de câte ori infracțiunea s-a comis în interesul (profitul) ei, indiferent dacă este financiar ori de altă natură, și că răspunderea penală a persoanei morale (juridice) nu va fi angajată atunci când persoana fizică a acționat în interes personal ori în interesul unui terț.

31. Pornind de la aceste modele, în acord cu art. 61 din Constituție și în virtutea liberei opțiuni de politică penală, legiuitorul român a decis să renunțe la cerința legăturii personale și să condiționeze răspunderea penală a persoanei juridice exclusiv de existența unei legături reale, obiective, între

persoana juridică și infracțiunea ce i se impută. O astfel de reglementare reprezintă o soluție rațională, întrucât permite legiuitorului să fixeze în limite mult mai precise sfera infracțiunilor ce pot fi imputate persoanei juridice.

32. Actuala reglementare a preluat în linii generale principiile deja consacrate, sens în care persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite **prin acțiunile de realizare a obiectului de activitate ori săvârșite prin acțiunile executate în numele sau în interesul său**. Prin urmare, răspunderea penală a persoanei juridice este generală, putând fi atrasă de orice activitate a ei în care se poate identifica un element subiectiv propriu acesteia, diferit de cel al persoanei fizice care execută în concret actul material. Răspunderea penală a persoanei juridice poate fi antrenată de orice persoană fizică ce acționează în numele ei, nu doar de către organele de conducere ale acesteia.

33. Așa fiind, analizând prevederile legale criticate, Curtea constată că acestea sunt suficient de clare, destinatarul normei putând înțelege cu ușurință că pentru antrenarea răspunderii penale a persoanelor juridice este necesar ca infracțiunile să fie săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. Astfel, prin săvârșirea de către persoana juridică a unei infracțiuni **în realizarea obiectului de activitate** se înțelege că un organ, prepus sau reprezentant al persoanei juridice, a comis o infracțiune cu prilejul transpunerii în practică a activităților pe care, potrivit legii, actelor constitutive sau actelor de organizare și funcționare, persoana juridică le poate derula. Această cerință presupune că, la momentul săvârșirii infracțiunii, agentul se afla în exercițiul unei atribuții de serviciu și că, prin urmare, el deținea fie calitatea de „organ”, fie calitatea de „reprezentant” direct sau indirect al persoanei juridice.

34. Totodată, o infracțiune este comisă **în interesul** persoanei juridice în toate cazurile în care folosul — material sau moral — obținut prin infracțiune revine, în totul sau în parte, persoanei juridice, deși infracțiunea nu este comisă în realizarea obiectului de activitate. Analizând această cerință, Curtea constată că aceasta poate primi atât o interpretare subiectivă ca făcând trimitere la scopul urmărit de agent, cât și una obiectivă ca făcând trimitere la un profit (avantaj) pe care

persoana juridică l-a obținut deja de pe urma săvârșirii infracțiunii. În oricare dintre aceste interpretări devine posibil ca răspunderea penală a persoanei juridice să fie antrenată și de alte persoane fizice, și nu doar de acelea care acționează în calitate de organe sau de reprezentanți ai persoanei morale.

35. În sfârșit, în sensul legii penale, o infracțiune este săvârșită **în numele** persoanei juridice dacă persoana fizică ce efectuează elementul material al faptei acționează în calitate de organ, prepus sau reprezentant al persoanei juridice, investit în mod oficial (legal sau convențional), fără ca fapta să fie săvârșită în realizarea obiectului de activitate sau în folosul persoanei juridice în cauză. De asemenea, analiza acestei ultime cerințe alternative conduce la o concluzie identică cu prima, întrucât nu poate acționa „în numele” persoanei juridice decât acela care are o împuternicire în acest sens, fiind fie „organ”, fie „reprezentant” al acesteia. Cu alte cuvinte, pentru a antrena răspunderea penală a persoanei juridice este necesar ca acela care acționează să aibă calitatea de „prepus”, adică de „organ” sau de „reprezentant” al persoanei juridice.

36. În acest sens, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

37. Prin urmare, voința legiuitorului exprimată în textul art. 135 alin. (1) din Codul penal este suficient de clară cu privire la antrenarea răspunderii penale a persoanei juridice.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea E-ON Distribuție — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 7.760/180/2012 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 135 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 1
la Hotărârea Guvernului nr. 1.638/2004
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivelor de investiții

„Varianta ocolitoare a orașului Bacău, pe DN 2 — etapa I”,
„Varianta ocolitoare a orașului Brașov, pe DN 1”,
„Varianta ocolitoare a orașului Mediaș, pe DN 14”,
„Varianta ocolitoare a orașului Reghin, pe DN 16 și DN 15” și
„Varianta ocolitoare a orașului Târgu Mureș, pe DN 13 și DN 15”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.638/2004 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Varianta ocolitoare a orașului Bacău, pe DN 2 — etapa I”, „Varianta ocolitoare a orașului Brașov, pe DN 1”, „Varianta ocolitoare a orașului Mediaș, pe DN 14”, „Varianta ocolitoare a orașului Reghin, pe DN 16 și DN 15” și „Varianta ocolitoare a orașului Târgu Mureș, pe DN 13 și DN 15”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 18 octombrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.638/2004, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificat potrivit art. I, se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. III. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Lucian Șova

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 31 mai 2018.

Nr. 385.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Bacău”**

Titular: Ministerul Transporturilor

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere S.A. — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Iași

Amplasament: județul Bacău

Valoarea totală a investiției, inclusiv T.V.A.:		1.174.445	mii lei
(1 euro = 4,5869 lei/07.07.2017), din care C+M, inclusiv T.V.A.:		846.895	mii lei
Valoare totală rest de executat:		1.039.265	mii lei
din care C+M:		730.742	mii lei
Eșalonarea investiției:			
Anul I	INV/C+M	300.000/215.000	mii lei
Anul II	INV/C+M	430.000/315.000	mii lei
Anul III	INV/C+M	309.265/200.742	mii lei
Capacități:			
— Lungime traseu:	Obiect 1	20,278	km
	Obiect 2	3,165	km
	Obiect 3	7,366	km
	Total	30,809	km
— Lățime platformă carosabil:	Obiect 1	9,0 m/7,0 m pe 4,009 km	
		26,0 m/23 m pe 16,269 km	
	Obiect 2 și 3	9,0 m/7,0 m pe 10,531 km	
— Poduri:		7	buc.
— Pasaje:		9	buc.
— Noduri rutiere:		1	buc.
— Intersecții tip girații:		7	buc.
Durata de realizare a investiției:		36	luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform prevederilor Normativului P 100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se va face din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea amendamentului convenit între Guvernul României și
Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin schimbul de scrisori
semnate la București la 11 octombrie 2017, la 20 octombrie 2017 și la 25 octombrie 2017,
la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România
și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență financiară
nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat
al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare,
semnate la București la 28 decembrie 2007**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (2) din Legea nr. 228/2008 pentru ratificarea Acordului de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și a Acordului de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin schimbul de scrisori*) semnate la București la 11 octombrie

2017, la 20 octombrie 2017 și la 25 octombrie 2017, la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență

financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu 28 decembrie 2007, ratificate prin Legea nr. 228/2008, cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș

București, 31 mai 2018.
Nr. 386.

*) Traducere.

BIROUL BĂNCII MONDIALE,
ROMÂNIA
Asociația pentru Dezvoltare
Internațională

Clădirea UTI, etaj 6
Strada Vasile Lascăr nr. 31,
sectorul 2, 020492
București, România

Tel.: (+4) 021-201-0311
Fax: (+4) 021-201-0338

11 octombrie 2017

E.S. Ionuț Mișa,
ministrul finanțelor publice
Ministerul Finanțelor Publice
Strada Apolodor nr. 17, sectorul 5
050741 București, România

**Re: Proiectul privind controlul integrat al poluării cu nutrienți
Împrumut BIRD nr. 4873-RO
Anularea soldului netras și încheierea Acordului de împrumut**

Ne referim la Acordul de împrumut („Acord”) menționat mai sus dintre România („Împrumutat”) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare („Banca”), datat 28 decembrie 2007.

După cum știți, data de încheiere a împrumutului a fost 31 mai 2017, data-limită de finalizare a fost 30 septembrie 2017, iar aplicația finală a fost înregistrată de către Bancă la 10 octombrie 2017. Prin urmare, în conformitate cu secțiunea 7.03 din Condițiile generale, Banca anulează prin prezența, începând cu 10 octombrie 2017, soldul netras de 1.919.865,43 EUR din cadrul Acordului de împrumut de mai sus.

Acordul de împrumut a fost încheiat la aceeași dată.

Am fi recunoscători dacă ați putea să ne confirmați primirea acestei scrisori.

Cu stimă,
Tatiana Proskuryakova,
director de țară,
Banca Mondială, București

cc: E.S. Doina Pană, ministrul apelor și pădurilor, București, România
Dlui Attila Gyorgy, secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Boni Cucu, director general, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Carmen Ghiță, șef serviciu, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dlui Frank Heemskerk, director executiv, Banca Mondială

BIROUL BĂNCII MONDIALE,
ROMÂNIA
Asociația pentru Dezvoltare
Internațională

Clădirea UTI, etaj 6
Strada Vasile Lascăr nr. 31,
sectorul 2, 020492
București, România

Tel.: (+4) 021-201-0311
Fax: (+4) 021-201-0338

11 octombrie 2017

E.S. Ionuț Mișa,
ministrul finanțelor publice
Ministerul Finanțelor Publice
Strada Apolodor nr. 17, sectorul 5
050741 București, România

**Re: Proiectul privind controlul integrat al poluării cu nutrienți
Grant nr. TF058040
Anularea soldului netras și încheierea Acordului de grant**

Ne referim la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) menționat mai sus dintre România („Primitor”) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare („Banca Mondială”), acționând în calitate de administrator al Facilității Fondului Global de Mediu, datat 28 decembrie 2007.

După cum știți, data de încheiere a grantului a fost 31 mai 2017, data-limită de finalizare a fost 30 septembrie 2017, iar aplicația finală a fost înregistrată de către Bancă la 18 septembrie 2017. Prin urmare, în conformitate cu secțiunea 4.03 din Condițiile generale, Banca Mondială anulează prin prezenta, începând cu 30 septembrie 2017, soldul netras de 33.117,95 dolari SUA din cadrul Acordului de grant de mai sus.

Acordul de grant a fost încheiat la aceeași dată.

Am fi recunoscători dacă ați putea să ne confirmați primirea acestei scrisori.

Cu stimă,
Tatiana Proskuryakova,
director de țară,
Banca Mondială, București

cc: E.S. Doina Pană, ministrul apelor și pădurilor, București, România
Dlui Attila Gyorgy, secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Boni Cucu, director general, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Carmen Ghiță, șef serviciu, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dlui Frank Heemskerk, director executiv, Banca Mondială

BIROUL BĂNCII MONDIALE,
ROMÂNIA
Asociația pentru Dezvoltare
Internațională

Clădirea UTI, etaj 6
Strada Vasile Lascăr nr. 31,
sectorul 2, 020492
București, România

Tel.: (+4) 021-201-0311
Fax: (+4) 021-201-0338

20 octombrie 2017

E.S. Ionuț Mișa,
ministrul finanțelor publice
Ministerul Finanțelor Publice
București, România

Stimate Domnule Ministru:

**Re: Proiectul privind controlul integrat al poluării cu nutrienți
Împrumut BIRD nr. 4873-RO
Grafic de amortizare**

Atașăm alăturat un grafic de amortizare revizuit al datelor și sumelor care urmează a fi plătite în cadrul Acordului de împrumut pentru Împrumutul nr. 4873-RO dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (Banca), datat 28 decembrie 2007. Acest grafic reflectă anularea sumei de 1.919.865,43 EUR cu începere de la data de 10 octombrie 2017.

Am fi recunoscători dacă ați putea să ne confirmați primirea prezentei scrisori.

Cu stimă,
Tatiana Proskuryakova,
director de țară,
Banca Mondială, București

cc: E.S. Doina Pană, ministrul apelor și pădurilor, București, România
Dlui Attila Gyorgy, secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Boni Cucu, director general, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dnei Carmen Ghiță, șef serviciu, Ministerul Finanțelor Publice, București, România
Dlui Frank Heemskerk, director executiv, Banca Mondială

BANCA INTERNAȚIONALĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE
GRAFIC DE AMORTIZARE
Sume în euro

Pag.: 1

Țara	RO România
Împrumutat	8000008817 — MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Împrumut nr.: BIRD-48730 Tranșe agregate: Nr.	Subîmprumut nr.: 48730-001 Valută împrumut	Finalizare proiect: 10/11/2017	Prima dată plată: 15.03.2013 Ultima dată plată: 15.09.2022
--	---	-----------------------------------	---

15/03/2013	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/09/2013	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/03/2014	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/09/2014	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/03/2015	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/09/2015	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/03/2016	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/09/2016	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/03/2017	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/09/2017	2.500.000,00	0,00	2.500.000,00
15/03/2018	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/09/2018	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/03/2019	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/09/2019	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/03/2020	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/09/2020	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/03/2021	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/09/2021	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/03/2022	2.500.000,00	-191.986,54	2.308.013,46
15/09/2022	2.500.000,00	-191.986,57	2.308.013,43
Total	50.000.000,00	-1.919.865,43	48.080.134,57

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
SECRETAR DE STAT

Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, București
Tel.: +40 21 311 23 76
Fax: +40 21 312 67 92

25 octombrie 2017

Biroul Băncii Mondiale, România
Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare
Doamnei Tatiana Proskuryakova, director de țară, Banca Mondială, România
c.c: E.S. Doina Pană, ministrul apelor și pădurilor, București

**Re: Proiectul privind controlul integrat al poluării cu nutrienți
(Împrumut nr. 4873-RO); (Grant nr. TF058040)
Anularea soldului netras și încheierea Acordului de împrumut
Anularea soldului netras și închiderea Acordului de grant**

Stimată Doamnă Proskuryakova,

Vă confirmăm, cu mulțumiri, primirea scrisorii dumneavoastră datate 11 octombrie 2017 prin care am fost informați cu privire la anularea sumei de 1.919.865,43 EUR din Acordul de împrumut terminat la aceeași dată, precum și la anularea soldului de 33.117,95 dolari SUA și la încheierea Acordului de grant și primirea scrisorii datate 20 octombrie 2017 prin care ne-a fost transmis Graficul de rambursare revizuit cu anularea sumei de 1.919.865,43 EUR începând de la data de 10 octombrie 2017.

Cu stimă,
Attila Gyorgy,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar și transmiterea unor imobile situate în municipiul Arad, județul Arad, aflate în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Ministerului Apărării Naționale, precum și modificarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a caracteristicilor tehnice ale bunurilor imobile având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, înregistrate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la numerele MFP 25836, MFP 25837 și MFP 99517, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a intabulării în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea unor imobile situate în municipiul Arad, județul Arad, aflate în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexă, din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 3. — După preluare, imobilele transmise potrivit art. 2 se utilizează în vederea desfășurării de activități medicale în

regim ambulatoriu pentru personalul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 4. — În cazul în care nu se respectă destinația imobilelor prevăzută la art. 3, acestea revin în administrarea Ministerului Transporturilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 5. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Transporturilor și Ministerul Apărării Naționale, prin structurile specializate, nominalizate la nivelul celor două ministere, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Transporturilor își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare în anexele nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor imobile situate în municipiul Arad, județul Arad, aflate în domeniul public al statului, a căror valoare de inventar și caracteristici tehnice se actualizează și care se transmit din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/Nr. cadastrale	Valoarea bunului imobil înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar actualizată ca urmare a reevaluării bunului și a înscrierii în cartea funciară (lei)	Valoarea bunului care se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
1.	25.836	8.25.01	Teren aferent imobil Ambulatoriu de Specialitate C.F. Arad	Județul Arad, municipiul Arad, bd. g-ral Vasile Milea nr. 47	1. Teren: — suprafața terenului = 533 mp; Valoare contabilă — 230.400,00 lei. C.F. 317454/Arad Nr. cad. 317454	141.954,00	230.400,00	230.400,00	Statul român, din administrarea Ministerului Transporturilor/ Spitalul Clinic Căi Ferate Timișoara CUI — 13633330	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
2.	25.837	8.25.01	Ambulatoriu de specialitate C.F. Arad	Județul Arad, Municipiul Arad, bd. g-ral Vasile Milea nr. 47	2. Construcții: — C1 — Ambulatoriu de specialitate: — suprafața construită = 320,00 mp; — suprafața desfășurată = 860,00 mp. Valoare contabilă — 1.025.000,00 lei. C.F. 317454/Arad; Nr. cad. 317454-C1.	85,00	1.025.000,00	1.025.000,00	Statul român, din administrarea Ministerului Transporturilor/ Spitalul Clinic Căi Ferate Timișoara CUI — 13633330	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
3.	99.517	1.25.01	Împrejmuire cu gard din beton/ cărămidă piatră Policlinica Arad	Județul Arad, Municipiul Arad, bd. g-ral Vasile Milea nr. 47	3. Amenajări la terenuri: — Împrejmuire metalică pe fundație de beton cu soclu din cărămidă și piatră Policlinica Arad: — lungime = 74,00 ml. Valoare contabilă — 3.000,00 lei. C.F. 317454/Arad; Nr. cad. 317454.	2,00	3.000,00	3.000,00	Statul român, din administrarea Ministerului Transporturilor/ Spitalul Clinic Căi Ferate Timișoara CUI — 13633330	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

